

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1Csp/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318202899
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: PhDr. JUDr. Silvio Boleček, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2020:6318202899.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudcom PhDr. JUDr. Silviom Bolečkom PhD., v spore žalobkyne L. L., narodenej XX. P. XXXX, bytom N. Q., F. XX, zastúpenej Centrum správnej pomoci Prievidza, IČO: 51 876 141, so sídlom Lehota pod Vtáčnikom, 1. mája 388/8 v mene, ktorého koná I. I. B., narodený XX. M. XXXX, bytom Q., F. XX, proti žalovanému Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, právne zastúpenému AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., IČO: 36 865 036, so sídlom Martin, P.O. Hviezdoslava 10625/23B, v mene ktorej koná advokát JUDr. Marek Hic, v konaní o neplatnosť úverovej zmluvy a iné, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o určenie, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 16.05.2011 je neplatná, z a s t a v u j e.

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a.

III. Žalovaný m á voči žalobkyni nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu domáhala voči žalovanému určenia, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2011 je neplatná; určenia, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2011 je bezúčinná a bez poplatkov; vydania bezdôvodného obohatenie v sume 4.048,50 Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 16.05.2011 so žalovaným uzatvorila Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX., na základe ktorej sa jej žalobca zaviazal poskytnúť úver 7.000,-Eur. V skutočnosti bol žalobkyni poskytnutý úver v sume 6.831,-Eur (znížený o poplatok za spracovanie úveru v sume 169,-Eur). Žalobkyňa celkovo na úver uhradila 10.879,50 Eur. Žalovaný podľa nej v zmluve uviedol nesprávny údaj o RPMN (17,78 %) v neprospech spotrebiteľa, keď podľa kalkulačky na webovej stránke vychádza RPMN 19,52 %. V zmluve sa nachádzajú viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, napr. že právne vzťahy sa riadia Obchodným zákonníkom, rozhodcovská doložka, dojedanie o poplatkoch, poisťnom, splátka nie je rozčlenená na istinu, úroky a iné poplatky, vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami, atď. Žalobkyňa preto žiada, aby súd zmluvu podrobil súdnej kontrole. Podporne poukázala na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky a rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie. K žalobe pripojila: Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 16.05.2011, výpočet RPMN, upomienky, výpis z úveru a odpoveď MSSR na žiadosť zo dňa 22.02.2018.

2. Žalovaný v písomnej replike k žalobe uviedol, že domnelý žalobný nárok v celom rozsahu neuznáva. V rámci rozsiahlej argumentácie najmä poukázal na to, že v žalobnom návrhu je uvedených množstvo skutkových a právnych tvrdení, pri väčšine z nich však nie je zřejmé, aký je vzťah týchto tvrdení a tohto

konania, rovnako je oprávnené tvrdiť, že množstvo uvádzaných tvrdení, či úvah nie je len nerelevantných vo vzťahu k vymedzenému predmetu konania, ale že sa tiež jedná o tvrdenia, ktoré sú v rozpore s právnym stavom veci a na viacerých miestach žaloby dochádza zo strany žalobkyne k tomu, že sú prezentované tvrdenia vyslovene nepravdivé, či zavádzajúce. Žaloba je kompilátom nesúrodých tvrdení, všeobecných domnienok a poukazov na judikatúru v podstatnej časti bez akéhokoľvek relevantného vzťahu k predmetu sporu. Podanie označené ako žaloba, ktoré by v prípade jeho obsahovej úplnosti mohlo byť žalobou, nie je podaním úplným a riadnym. Ďalej poukázal na to, že ak sa žalobkyňa domáha určenia, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2011 je neplatná, je takýto návrh nezrozumiteľný a neurčitý, nie je zrejmé, o ktorú zmluvu konkrétne ide, nie je uvedený jej predmet, ani strany, hmotnoprávny účastník sa v petíte označuje uvedením konkrétnych individualizačných znakov. Rovnako to platí aj v prípade určenia, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2011 je bezúročná a bez poplatkov. K výpočtu RPMN zo strany žalobkyne uviedol, že hodnota RPMN vyplýva z obsahu právnych noriem a žalobkyňa je povinná uviesť, z akého dôvodu je RPMN nesprávna, kalkulačka resp. výpočet na nej (nevedno s akými údajmi), nie je nijako relevantná a žalovaný uvedený z opatrnosti popiera. K samotnému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia doplnil, že žalobkyňa ani len netvrdila, čo má byť tým uvádzaným bezdôvodným obohatením, netvrdila a neuviedla žiadne konkrétne plnenia, ktoré mali dať údajne vzniknúť bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného a ktoré žiada vydať. Z dôvodu právnej opatrnosti vzniesol voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia námietku premlčania. Žalovaný navrhol, aby súd postupoval v súlade s procesnými návrhmi žalovaného, vyzval žalobkyňu na odstránenie väd podania, v prípade, ak k odstráneniu väd nedôjde, aby podanie odmietol, v prípade, ak k odstráneniu väd dôjde, žalovaný navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu ako zjavne nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k replike žalovaného uviedla, že trvá na podanej žalobe. Má za to, že žalovaný ju ako klienta poškodil. Cieľom žaloby rozhodne nebolo vyhnúť sa plneniu dohodnutých záväzkov. Žaloba podľa nej obsahuje všetky náležitosti v zmysle Civilného sporového poriadku. Navrhla, aby súd rozsudkom určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2011 je bezúročná a bez poplatkov a že žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 4.048,50 Eur.

4. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobkyne naďalej zotrval na tom, že podanie žalobkyne označené ako žaloba neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti s poukazom na § 132 ods. 1 a 3, § 129 ods. 1 a 3 CSP.

5. Na pojednávaní dňa 08.06.2020 žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti o určenie, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. zo dňa 16.05.2011 je neplatná, s čím žalovaný súhlasil.

6. Súd sa vo veci oboznámil s jednotlivými vyjadreniami sporových strán a vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, a to Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 16.05.2011, výpočtom RPMN, upomienkami, výpisom z úveru, odpoveďou MSSR na žiadosť zo dňa 22.02.2018, Obchodnými podmienkami žalovaného pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom a výpisom z úverového účtu žalobkyne, pričom na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 16.05.2011 žalobkyňa ako dlžníčka uzatvorila so žalovaným ako bankou Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej jej mal byť poskytnutý úver vo výške 7.000,-Eur ako spotrebný úver na čokoľvek. Úroková sadzba bola fixná vo výške 14,90 % ročne. Ďalej bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté nasledovné: spracovateľský poplatok vo výške 169,-Eur uhradený pri uzatvorení Zmluvy z prostriedkov úveru; poplatok za správu úveru vo výške 2,99 Eur splatný mesačne odo dňa uzatvorenia Zmluvy; výška splátky a splatnosť: od prvého čerpania úveru do 31.05.2011 vo výške 49,35 Eur (mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, splátka vo výške úrokov a poplatkov) a od 15.06.2011 vo výške 122,46 Eur (mesačne, k 15. dňu kalendárneho mesiaca, splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom); počet splátok 119 od 15.06.2011; konečná splatnosť 15.04.2021; RPMN 17,78 %, priemerná hodnota RPMN 12,52 %; celková čiastka spojená s úverom: 14.031,16 Eur; bankou požadované ručenie alebo poistenie: nevyžaduje sa. Podľa článku II bodu 2, dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich

dodržiavať. V zmysle časti II Zmluvy, dlžníčka má záujem zabezpečiť pohľadávku plnením z poistenia a žiada o poistenie v rozsahu Komplexného súboru poistenia - 1 poistená osoba. Podpisom zmluvy o úvere zároveň súhlasí s poistením schopnosti splácať úver podľa Rámcovej poisťovnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a Poisťovňou Slovenskej sporiteľne a.s. Podľa bodu 6 tejto časti, ku dňu podpisu Zmluvy o úvere bola výška poplatku za poistenie k úveru 6,38 Eur.

8. Podľa predloženého bankového výpisu, žalobkyňa poskytnutý úver čerpala bezhotovostne, a to dňa 16.05.2011 sumou 169,-Eur, sumou 4.688,53 Eur a sumou 2.142,47 Eur; spolu 7.000,-Eur.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.06.2011, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Podľa § 295 Civilného sporového poriadku, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

16. Vzhľadom na to, že žalobkyňa v priebehu konania zobrala žalobu späť v časti o určenie, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2011 je neplatná, súd v súlade s prejavenu vôľou postupom v zmysle § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, so súhlasom žalovaného, konanie v uvedenej časti zastavil. Po čiastočnom späťvzátí sa tak predmetom konania stal nárok žalobkyne na určenie, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2011 je bezúročná a bez poplatkov a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenie v sume 4.048,50 Eur. Žalobkyňa poukazovala na to, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN a obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky. Žiadala, aby súd zmluvu podrobil súdnej kontrole z pohľadu dodržania právnych predpisov poskytujúcich ochrany spotrebiteľom.

17. V prvom rade súd považoval za potrebné sa vysporiadať s námietkou žalovaného, ktorý podanej žalobe žalobkyne vytýkal viaceré vady a nepovažoval ju za riadnu žalobu. V tomto smere súd uvádza, že

žalobu žalobkyne považoval za takú žalobu, ktorá zodpovedá § 127 v spojení s § 132 a nasl. Civilného sporového poriadku. Z obsahu žaloby bolo zrejme, komu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo sa ňou sleduje. Odhliadnuc od absencie niektorých skutkových tvrdení žalobkyňa opísala základné skutočnosti, pripojila dôkazy a uviedla svoj žalobný návrh vo veci, ktorý neskôr korigovala. Sporové strany nie sú povinné uplatnený nárok právne kvalifikovať, pretože civilné sporové konanie je ovládané zásadou „iura novit curia,“ a teda právna kvalifikácia uplatneného nároku je vecou súdu. V danej veci podľa názoru súdu neboli splnené podmienky pre postup v zmysle § 129 Civilného sporového poriadku (odmietnutie podania), pretože žaloba žalobkyne tak, ako bola podaná, dala súdu dostatočný základ pre rozhodnutie vo veci samej. Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov sporových strán by bol v rozpore s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (porovnaj napr. Nález ÚS SR sp.zn. II. ÚS 135/2004 zo dňa 24.09.2004). Napriek uvedené súd musí vytknúť žalobkyni, že jej žalobu z väčšej miery tvorili citácie rozhodnutí všeobecných súdov SR či rozhodnutí Súdneho dvora EÚ a komentáre k právnym predpisom, namiesto toho, aby uviedla podstatné skutkové tvrdenia. V podstate podala na súd žalobu, ktorú možno nazvať formulárovou žalobou, pretože o žalobe s takmer totožným obsahom už súd rozhodoval napr. v konaní sp.zn. 1Csp/84/2018. Ak súdna prax zaviedla pojem formulárovej zmluvy, tak môže konštatovať aj existenciu formulárových žalôb, ktoré žaloby podávajú rôzni právni zástupcovia a záujmové občianske združenia, ktorí týmito žalobami chcú „chrániť“ spotrebiteľa, ale v neposlednom rade tieto žaloby neobsahujú žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by preukazovali a podporovali tvrdenia spotrebiteľov. Uvedené podporuje i fakt, že žalobkyňa v žalobe uvádzala skutočnosti či námietky, ktoré so zmluvným vzťahom žalobkyne a žalovaného nesúviseli (napr. zmluva o zabezpečení splátok úveru, výkon záložného práva, atď.).

18. K meritu veci súd uvádza, že hoci v rámci predbežného právneho posúdenia považoval žalobu za čiastočne dôvodnú, po doplnení skutkových tvrdení zo strany žalovaného a po vykonanom dokazovaní musel konštatovať, že nárok žalobkyne nebol preukázaný, a preto jej žalobu zamietol.

19. Na základe vykonaného dokazovania súd za nesporné považoval, že žalobkyňa ako dlžníčka uzatvorila dňa 16.05.2011 so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Táto zmluva je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (keďže tento zmluvný typ je výlučne upravený v Obchodnom zákonníku, ide o tzv. absolútny obchod, nemožno túto právnu úpravu vylúčiť) a súčasne s ohľadom na postavenie zmluvných strán je zrejme, že sa jedná aj o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie veriteľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupovala žalobkyňa ako spotrebiteľ - fyzická osoba, pričom v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by zmluvu uzatvárala v rámci svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z účelu poskytnutého úveru špecifikovaného v zmluve (Spotrebný úver na Čokoľvek) treba konštatovať, že súčasne išlo o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

20. Pokiaľ teda žalovaný vo veci namietal prípustnosť žaloby v časti uplatneného určovacieho návrhu podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

21. Súd tak ďalej pristúpil k posúdeniu obsahu zmluvy, pričom zistil, že táto bola uzatvorená platne v súlade s vyššie uvedenými právnymi predpismi. Obsah zmluvy nie je zmätočný či nezrozumiteľný a zmluvné podmienky sú definované jasne. Hoci sa jedná o zmluvu formulárovú, ktorá bola pripravená vopred zo strany žalovaného, takýto postup súd považuje za bežný a nie je ničím výnimočný, keď zmluva je pripravená podľa požiadaviek záujemcu o pôžičku či úver (najmä čo sa týka výšky úveru, doby trvania úveru, termínov splátok, prípadne ich výšky) s tým, že banka vypracuje návrh zmluvy, ktorý je predložený záujemcovi na podpis. Pokiaľ záujemca nesúhlasí so zmluvnými podmienkami, ktorých obsah nie je možné meniť (banka o nich nevyjednáva), zmluvu má možnosť nepodpísať. Súd je toho názoru, že žalobkyňa nebola k podpisu zmluvy nútená, uvedené v konaní ani netvrdila. Bolo to jej slobodné rozhodnutie.

22. Ďalej súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda predmetný úver nie je možné

považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobkyňa konkrétne namietala nedostatok spočívajúci v nerozčlenení splátky na splátku istiny, úrokov a iných poplatkov, súd v tomto smere poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, ktorý judikoval, že „Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES č. 2008/48 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Súd tak má za to, že pre naplnenie obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy bolo potrebné, aby zmluva obsahovala údaj o výške, počte a termínoch splátok, čo napadnutá zmluva splňala. To, že zmluva neobsahovala aj informáciu o tom, aká výška splátky pripadá na splátky istiny úveru, aká na splátky úrokov, aká na poistenie a aká na prípadné poplatky, nemá vplyv na schopnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, pokiaľ je v zmluve samostatne uvedená celková výška nákladov spojená s úverom, čo v predmetnom prípade bolo splnené. Súčasne súd poukazuje na to, že žalobkyňa mala podľa zmluvy (časť I. bod 13) možnosť vyžiadať si kedykoľvek amortizačnú tabuľku, ktorá by obsahovala aj požadované rozčlenenie splátok.

23. Žalobkyňa ďalej namietala nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože podľa interaktívnej kalkulačky dostupnej na <<http://kalkulacky.pozi.info/kalkulacka-na-rpmn/>> bola ňou po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 19,52 %, pričom v zmluve sa uvádza výška z 17,78 %. Z výpočtu RPMN vykonaného žalobkyňou však vyplýva, že do kalkulačky uviedla nesprávny údaj o výške pravidelnej splátky 125,45 Eur a tiež nesprávny údaj o dodatočnom náklade 43,95 Eur. Vychádzajúc z obsahu zmluvy správne bolo potrebné do kalkulačky uviesť: výška pôžičky 7.000,-Eur, počet splátok 119, dátum pôžičky 16.05.2011, dátum prvej splátky 15.06.2011, periodicita splátok mesačne, deň splátky 15, výška splátky 116,08 Eur (od splátky uvedenej v zmluve 122,46 Eur bolo potrebné odrátať poplatok za poistenie v sume 6,38 Eur), dodatočné náklady - dátum 16.05.2011, suma 169,-Eur (poplatok za spracovanie úveru). Po zadaní týchto údajov do kalkulačky určenej na výpočet RPMN v súdnom registri súd vypočítal RPMN vo výške 17,55 % a celkovú zaplatenú čiastku 13.982,52 Eur, čo približne zodpovedá údajom v zmluve, nakoľko je potrebné zohľadniť a započítať ešte prvú splátku vo výške 43,95 Eur. Súd tak konštatuje, že zmluva o úvere neobsahuje nesprávny údaj o RPMN.

24. Ohľadom výpočtu RPMN a celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom súd dopĺňa, že žalovaný nebol povinný zahrnúť do ich výpočtu poplatok za poistenie, pretože podľa zmluvy išlo o doplnkovú službu, ktorá nebola podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy. Ako vyplýva zo samotnej zmluvy, záujem o poistenie prejavila sama žalobkyňa, pričom súd nenadobudol presvedčenie, že by jej táto služba bola nanútená. Ustanovenia o poistení neboli ani skryté v texte zmluvy, poisteniu bola vyhradená samostatná časť, a teda žalobkyňa mala možnosť sa s týmito ustanoveniami riadne a náležite oboznámiť.

25. Ďalej žalobkyňa namietala, že jej nebola vyplatená celá suma úveru 7.000,-Eur. S uvedeným sa však súd nestotožnil, pretože predloženými bankovými výpismi považoval za preukázané, že žalobkyňa poskytnutý úver čerpala bezhotovostne, a to dňa 16.05.2011 sumou 169,-Eur, sumou 4.688,53 Eur a sumou 2.142,47 Eur, čo spolu predstavuje 7.000,-Eur. Z uvedeného je tak zrejmé, že na účet žalobkyne bola vyplatená plná suma úveru. Následne z načerpanej sumy bola vykonaná splátka spracovateľského poplatku 169,-Eur, o čom bola žalobkyňa informovaná priamo v texte zmluvy o úvere (v Základných podmienkach).

K spracovateľskému poplatku súd uvádza, že tento sa v súlade s ustálenou súdnou praxou akceptuje, považuje sa za rozšírenie ceny úveru a zároveň vzhľadom na výšku poskytnutého úveru podľa názoru súdu nebol stanovený vo výške, ktorá by bola zjavne neprimeraná. Súd tak má za to, že tento poplatok bol žalobkyňi účtovaný oprávnene v súlade so zmluvou. Rovnako si žalovaný oprávnené účtoval i poplatok za správu úveru, ktorý bol riadne dohodnutý v zmluve o úvere, pričom tento žalobkyňi účtoval len do 10.06.2013 (čo vyplýva z predložených bankových výpisov), kedy nadobudla účinnosť novela zákona č. 129/2010 Z.z. a bol zavedený zákaz požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru.

26. K namietanej existencii neprijateľných podmienok v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, súd dopĺňa, že prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok vyplýva priamo z Civilného

sporového poriadku (§ 298), a tiež napr. z Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 53a predpokladá rozhodnutie súdu, ktorým je vyhlásená zmluvná podmienka za neprijateľnú, pričom vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú môže súd aj bez návrhu. Na základe vykonaného dokazovania v tomto smere však súd nezistil také neprijateľné zmluvné podmienky, v dôsledku ktorých by bolo potrebné prijať záver o neplatnosti zmluvy ako celku. Ak by aj bola konštatovaná neplatnosť niektorej zmluvnej podmienky, jednalo by sa len o individuálne určenie neprijateľných zmluvných podmienok pôsobiace inter partes a pre žalobkyňu by nemalo žiaden subjektívny či praktický význam, a predovšetkým by to nemalo dopad na platnosť zmluvy o úvere ako celku resp. na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

27. Keďže súd dospel k záveru, že poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov, ďalej sa už nezaoberal uplatneným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože tento mal podľa žalobkyňu uvádzaných skutkových tvrdení svoj právny základ práve v namietanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru.

28. Na záver súd ešte poznamenáva, že je zástancom ochrany spotrebiteľa a kontroly neprijateľných podmienok z úradnej povinnosti. Táto ochrana však musí slúžiť predovšetkým k vyvažovaniu faktického nerovnovážneho postavenia medzi dodávateľom a spotrebiteľom a tým k dosiahnutiu rovnosti strán sporu, teda má spočívať predovšetkým v tom, aby spotrebiteľ nebol viazaný neprijateľnými podmienkami a podmienkami dosiahnutými nekalými praktikami. Takáto ochrana je teda plne akceptovateľná pri nekalých praktikách dodávateľov, či neprijateľných podmienkach. Aj ochrana spotrebiteľa však musí mať svoje hranice a nemôže byť presadzovaná do extrémov spôsobom, že by to malo za následok porušenie princípu rovnosti strán v prospech spotrebiteľa, najmä nie v situáciách, keď dodávateľ sa snaží vykonávať svoje podnikateľskú činnosť poctivo. Aj spotrebiteľ je subjekt práva, ktorý sa má správať zodpovedne a zhodnotiť si pred vstupom do určitého právneho vzťahu svoje možnosti a práva a povinnosti, ktoré mu zo vzťahu vyplývajú. Do miery, v akej dodávateľ vystupuje poctivo, je preto potrebné chrániť aj dobrú vieru dodávateľa, že ten, kto s ním uzatvára zmluvný vzťah, si zväžil uzavretie zmluvy a je si vedomý svojich práv a povinností.

29. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, že žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal vo veci vzhľadom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu plný úspech, priznal voči žalobkyňi, ako neúspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. K neúspechu žalobkyne súd pričítal i čiastočné späťvzatie žaloby o určenie neplatnosti úverovej zmluvy, pretože toto nebolo zapríčinené správaním žalovaného, ale žalobkyňa zobrala žalobu čiastočne späť bez uvedenia dôvodu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP) v nadväznosti na ich vyčíslenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Brezno, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).